

Motion till riksdagen 2005/06: MJ543

av **Dan Kihlström och Ragnwi Marcelind (kd)**

Blyammunition vid jakt och tävlingsskytte m.m.

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om möjligheten att fortsättningsvis använda blyammunition vid jakt och tävlingsskytte.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att konsekvensutredning beträffande den frivilliga skytterörelsen genomförs innan förslag om skärpta krav på vapenförvaring, skärpta bullerkrav på skjutbanor m.m. genomförs.

Motivering

Våren 2003 behandlade riksdagen ett förslag från regeringen beträffande bl a utfasning av särskilda farliga ämnen, dit bly räknades. I betänkande 2002/03 MJU14 beskrev utskottsmajoriteten det hela bland annat på följande sätt:

... Enligt 14 e §, som träder i kraft den 1 januari 2008, får kulammunition som innehåller bly inte användas vid jakt eller skytte med undantag av skytte på skjutbana eller skjutfält om ammunitionen samlas upp i miljö-kulfång eller tas om hand på annat sätt som är godtagbart från hälso- och miljösynpunkt. Naturvårdsverket bemyndigas enligt 14 f § att meddela föreskrifter om undantag från förbuden om det med hänsyn till syftet med eller säkerheten vid användningen inte finns något godtagbart blyfritt ammunitionsalternativ samt för vissa sportskyttegrenar om Internationella Sportskyttefederationens regler inte ger utrymme för användande av blyfri ammunition i dessa grenar.

Det är uppenbart att totalförbudet för användning av blyhaltig ammunition vid jakt liksom vid skjutbanor var förhastat och illa underbyggt. Två år senare, i juni 2005, meddelade nämligen regeringen att problematiken med blyammunition ska konsekvensutredas. Därmed skjuts förbudet mot jakt med blyhagel fram. Vi välkomnar konsekvensutredningen som vi tidigare krävt i motioner.

Fel! Okänt namn på

Ur miljösynpunkt är det önskvärt att minska användningen av bly i samhället. Beslutet att helt förbjuda blyhaltig ammunition, bl.a. av miljöskäl, är illa underbyggt. De metallegeringar som provats har inte blyets densitet och skottverkan. Följden är att risken för skadskjutningar av vilt ökar. Miljöpåverkan är också minimal samtidigt som skaderisken ökar. Förbudet mot blyhagel kan ifrågasättas.

Vad gäller kulammunition finns det över huvudtaget inget alternativ som är acceptabelt. Det gäller såväl för jakt som sportskytte. Den miljöpåverkan dessa mängder har kan också sägas vara försumbara i sammanhanget.

Det råder en bred enighet bland experter på geovetenskap att bly i fast form på fast mark inte innebär något miljöproblem och således inte behöver åtgärdas eller beläggas med särskilda förbud. Mot bakgrund av detta har även försvaret i viss grad omvärderat sin syn på behovet av att sanera skjutfält och skjutbanor från bly. Bly är en mycket stabil metall vilket innebär att metallen snabbt överdras med en skyddande hinna av oxid som förhindrar fortsatt oxidation eller andra reaktioner med omgivningen. Miljövinsten av att förbjuda blyammunition på fastmark är liten och väger inte upp intresset att minimera till exempel bytesdjurets lidande. Vi anser därför att något förbud mot blyammunition ej bör införas vid jakt eller skytte på fastmark.

En viktig del av frivilligrörelsen är skytteorganisationerna. Tusentals människor runt om i landet ägnar sig åt sportskytte, och inte minst inom ungdomsrörelsen har den som andra ideella organisationer en fostrande funktion.

På senare tid har det aktualiserats nya föreskrifter från såväl Rikspolisstyrelsen som från Naturvårdsverket beträffande bl.a. vapenförvaring och bullerkydd vid skjutbanor. Förmodligen är förslagen framtagna i all välmening, men i verkligheten kommer de att slå hårt mot frivilligarbetet och möjligheten att bedriva fortsatt skytteverksamhet. Därför behöver nu regeringen initiera en ordentlig konsekvensbeskrivning om vad skärpta krav på vapenförvaring samt skärpta bullerkrav vid skjutbanor kan komma att innebära för skytterörelsen. Då bör man också se på hur krav som reses på skytteverksamheten kan förenas med fortsatta ideella verksamheter på skytteområdet.

Stockholm den 26 september 2005

Dan Kihlström (kd)

Ragnwi Marcelind (kd)